

ikke i mindste Maade forandre den finansielle Status. Det er Hovedsagen. Men i Øjeblikket ser det ret bestikkende ud. Men det forekommer mig, at Sagen baade er for god til, og at Regeringen heller ikke kan være tjent med, at der gøres disse stærke Forsøg paa at faa Sagen omdannet til et politisk Nummer.

Naar jeg altsaa ud fra disse Betragtninger mener at maatte anbefale min Gruppe at stemme for de foreslaaede Udsættelser, er det, fordi Regeringen, hvis der kan tvistes om Forsvarligheden, her har det første og største Ansvar, og, naar det drejer sig om Nødvendigheden, alene er den, som paa dette Tidspunkt kan skønne derom. Der er imidlertid et Par Lyspunkter ved selve denne Sag, som jeg ikke skal undlade at tage med i Betragtning, og som have gjort det lettere for os at gaa med til denne Udsættelse. For det første er der den Omstændighed, at Fundamenteringen paa de vigtigste Steder paa-begyndes paa den Tid, hvortil den var projekteret, ligesom Opstillingen af Skyts og-saa vil finde Sted lige saa tidligt, som den var projekteret. Og for det andet er der projekteret en Omlægning efter Ingeniør-korpsets Indstilling, som vil medføre, at visse Dele af dette Forsvar ville blive bragte frem tidligere end oprindelig planlagt og førte til Fuldendelse samtidig med Flaadens Bygning, hvad der vil være af meget stor Værdi. Og endelig skal jeg som det tredje Lyspunkt ved denne Lejlighed fremføre et, som ganske vist ikke er militært, men national-økonomisk, og som vejer stærkt til i Vægtskaalen. Det er, som det fremgaar af samtlige de Erklæringer, vi have faaet af Ministeren, at jo længere det er muligt og forsvarligt at udstrække Anskaffelsen af Materiellet og Udførelsen af Arbejdet, i desto større Grad vil det helt igennem kunne blive paa danske Hænder. Det er naturligvis et Punkt, vi alle sætte den allerhøjeste Pris paa, og saa langt som det blot nogenlunde kan tænkes forsvarligt, er det rigtigt at foretage disse Udsættelser for at beholde dette Arbejde for os selv. Jeg vil ikke betænke mig paa at sige, at naar der ikke staar en ligefrem Fare for Døren, vil det, at man er i Stand til at fabrikere det meste Materiel paa vore egne Værksteder og derved i et længere Tidsrum beskæftige en hel Del Mennesker, veje stærkt til for at faa mig til at anse det for forsvarligt at gaa med til disse Udsættelser. Jeg skal hermed anbefale dem til mine Meningsfæller.

Sluttelig skal jeg kun sige overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at han lod til at mene, at disse Love var det ikke synderlig nødvendigt at opfylde, det var noget, som vi kunde tale om til næste Aar, naar der var valgt et nyt Folketing. Saa let gaar det nu ikke. Det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) var inde paa noget af det samme. Men naar man har vedtaget en Række Love og er midt i deres Gennemførelse, gad jeg nok se, hvorledes man vil bære sig ad med pludselig at skære over paa Midten. Saa kunde man med nogen Ret sige, hvad der er sagt med Urette paa andet Sted, at saa vare Millionerne kastede ud af Vinduet. Det ærede Medlem sagde endelig, at Officererne levede ikke af Patriotisme alene. Det er sandt, men de Herrer Socialdemokrater leve heller ikke af de socialistiske Teorier alene, ja, de leve ikke en Gang efter dem.

N. Neergaard: Jeg kan ganske henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for dette Budget (Sigurd Berg). Men da det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) med særlig Forkærlighed rettede sine Bemærkninger til mig, skal jeg svare ham med nogle faa Ord. Det ærede Medlem maa vide, at naar han bruger denne Taleform: det af det ærede Medlem fra Æbeltoft udarbejdede Budget for Krigs- og Marineministeriet, er det kun en Taleform. Dette Budget har jeg selvfølgelig ikke udarbejdet, men derimod den daværende ærede Forsvarsminister, og det var paa Grund af Omstændighederne en Nødvendighed for Forsvarsministeren at udarbejde det saa hurtigt, da der kun var nogle faa Dage dertil, i hvert Fald til væsentlige Dele deraf, fordi Forsvarslovene først blev vedtagne, saa vidt jeg husker, 3—4 Dage før Budgettet skulde fremlægges her i Tinget. En Følge deraf var dels, at man ikke kunde have fuldstændig Klarhed over, i hvilket Tempo Foranstaltningerne kunde udføres, og dels, at Budgettet kun rent formelt kunde passere Finansministeriet og selvfølgelig sluk ikke, saaledes som de øvrige Budgetter, være Genstand for en Gennemarbejdelse fra Finansministeriets Side.

Jeg siger ikke dette, fordi jeg i mindste Maade har nogen Utilbøjelighed til at dele Ansvaret med den daværende ærede Forsvarsminister for de militære Budgetter. Jeg følte mig den Gang overbevist om og føler mig endnu overbevist om, at det